

În ultimii ani, Liceul de artă „Octav Băncilă” din Iași s-a remarcat printr-o strălucită serie de absolvenți al căror repertoriu era cu mult mai avansat decât cel cerut de programa analitică respectivă. Luându-se inițiativa, în comun cu Filarmonica „Moldova”, de a se organiza „Concerte de concerte” sau recitaluri cu elevii liceului, de la secția muzică, am avut revelația unor talente excepționale, care au continuat să se afirme în viața muzicală ieșeană și a țării și în timpul anilor de studiu la conservator. Enumerăm, fără vreo intenție de ierarhizare, cițiva din acei tineri care și-au dovedit în-sușirile cu prisosință: Liliana Goleșcu (pian), Laurențiu Gherman și Florin Găureanu (violoncel), Adriana Nedriță, Mugurel Markos, Oana Zaiț, Artorex Căuneac (vioară) și mulți alții care, în manifestările Conservatorului ieșean și în diferite competiții, au dovedit calitățile lor și seriozitatea învățămîntului muzical ieșean.

La recentele audii și recitaluri organizate de Liceul de artă, numărul elevilor de excepție a crescut simțitor. Astfel că, prea lungă ar fi enumerarea celor care au dat dovadă a fi frumoase speranțe. Două nume ne-au reținut, însă, în mod deosebit atenția: pianistii Samir Goleșcu, absolvent și Raluca Știrbăț, care a terminat recent clasa a VI-a.

Nivelul repertoriilor, condiția tehnică, capacitatea interpretativă a acestor tineri sînt de-a dreptul uimitoare.

În recitalul său, Samir Goleșcu a arătat că știe să cînte un *Preludiu* și o *Fugă* din *Clavecinul bine temperat* de J. S. Bach cu înțelegerea unui artist matur și cu transparența unui rafinat interpret. În contrast cu stăpînirea de sine și cu atitudinea olimpiacă a interpretării lui Bach, tînărul pianist s-a arătat tălmăcitor în profunzime, angrenat sincer în efluvii afective degajate de cele două mari sonate pe care le-a executat cu aplomb și totală contopire: *Appassionata* de Beethoven și *Sonata în si minor* de Liszt. În cursul interpretării acestor sonate n-am mai avut în față un elev, ci un artist sigur de el.

Cu *Balada nr. 4* de Chopin și cu bis-urile oferite: *Studiul în re diez minor* op. 8 nr. 12 de Scriabin și *Mephisto-vals* de Liszt (în această ultimă piesă pierzîndu-și intrucivă controlul dozajului), tînărul Samir Goleșcu a făcut dovada unei capacități de înțelegere a stilurilor puțin obișnuite la vîrsta sa, afirmîndu-se ca un artist de frumos viitor.

De la aceeași clasă, a profesorului Marin Zariaru, ne-a fost prezentată, într-un recital, Raluca Știrbăț. La cei 15 ani ai săi, ea s-a încumetat să abordeze *Sonata op. 31 nr. 2* de Beethoven, denumită și „Sonata cu recitativ”, interpretînd-o cu o maturitate de gîndire rară la o asemenea vîrstă. Dacă pedalizarea ar fi fost mai sobru dozată, am fi avut o realizare artistică de cea mai aleasă ținută. Sonoritățile zglobii ale celor 4 *Sonate* de Scarlatti, cu care a început recitalul, au marcat realizarea atmosferei luminoase a muzicii creatorului stilului pianistic modern.

Cu aceeași intuiție și înțelegere stilistică, s-a contopit cu muzica chopiniană, din care a ales *Fantezie-impromptu*, op. 66 în do diez minor, *Scherzo nr. 2*, op. 31 în si bemol minor și *Balada nr. 1* în sol minor a căror poezie a redat-o fără manieră romanticoasă, fără grandilocvențe inutile, dovedind că știe să păstreze proporțiile și limitele unei atît de rafinate muzici.

Interpretînd cu vigoare *Bourrée* de Enescu, Raluca Știrbăț a încheiat un program cu care a cucerit total ascultătorii. Ținuta artistică certă a recitalului ne întărește convingerea că pianista adolescentă de astăzi se va impune cu strălucire în viața muzicală de mîine.

George PASCU

Concurs de muzică de dans pentru tineret — ediția a II-a

Cea de a II-a ediție a Concursului de muzică de dans pentru tineret, organizat de Comitetul Central al Uniunii Tineretului Comunist în colaborare cu Uniunea Compozitorilor și Muzicologilor, Consiliul Culturii și Educației Socialiste și Radio-televiziunea română și-a desfășurat etapa finală la Teatrul de vară din Costinești, în contextul unor concerte-spectacol (10—11 iulie), urmate, firesc, de gala laureaților.

Conturînd în general un profil unitar manifestării, cele 32 de melodii — selectate din aproximativ o sută — au ilustrat, cu minime excepții, latura ritmată, de accentuat dinamism a genului, fără a exclude însă aspectul melodic, cantabil. Pentru unii autori muzica de dans nu s-a deosebit prin nimic de muzica așa-zis ușoară, construită clar în tiparul succesiunii cuplet-refren, guvernat de principiul contrastului, relevant de diferiți parametri ai discursului. Astfel, multe lucrări au preluat largă respirație melodică ce ține de tradiția slagărului românesc, integrînd-o unor refrene alerte, rapide. Pentru alții caracterul dansant s-a definit prin pulsația impetuoasă. Fără a distinge cu limezime coordonate tipice ale acestui domeniu, finala concursului aereionat însă un spațiu componistic divers prin multitudinea căutărilor posibile; de fapt, însuși genericul competiției propune autorilor abordarea unei problematice care a polarizat mai puțin preocupările componistice ca specific în sine, căci s-a cerut o muzică pentru dans (de discotecă în primul rînd, dar nu numai!) și nu o muzică doar *pretabilă* dansului — unele titluri încadrîndu-se însă în aceasta ultimă categorie. Deci, un teren încă insuficient explorat, care așteaptă noi și noi tentative de cucerire. (Poate că între acestea se va acorda un loc mai „vizibil” și dansurilor lente, deoarece se pare că nici moda, nici preferințele tinerilor nu le-au exclus deocamdată!).

Interesantă — și probabil că nu întîmplătoare — a fost ponderea mare a tinerilor autori prezenți pe afiș, dublată, desigur, de cea a tinerilor interpreți, unii în evoluții scenice pline de vigoare și vervă, urmărind prin energia și mobilitatea aparițiilor antrenante un plus de comunicativitate, o tendință către „show”-ul interpretativ. Soliști ca Marina Scupria, Loredana Groza, Dana Bartzor, Eugenia Dan, Sorina Moldvai, Oana Sîrbu, Gabriel Cotabiță, Cornelia Vorvoreanu, Daniela Nicol — pentru a nu menționa decât pe cițiva dintre cei care au obținut laurii premiilor, alături de creatorii muzicii și textului — au captat atenția, aparițiile lor fiind adesea acompaniate de ilustrația coregrafică datorată grupurilor de dans modern din București și Cluj-Napoca.

Alături de piesele premiate, semnate de Dan Dimitriu (cele două lucrări cucerind locul I), de Dan Creimerman (premiul II), de Alexandru Simu și Ilie Vorvoreanu (premiul III), de Ionel Tudor (premiul Uniunii Compozitorilor și Muzicologilor), de Octav Firulescu (premiul Consiliului Culturii și Educației Socialiste), de Ion Cristinoiu (premiul special al juriului), de Mircea Drăgan, Dragoș Nedelcu și Corneliu Meraru (mențiuni) sau de Ionel Văduva-Neeșoiu (premiul Ansamblului artistic al U.T.C.) s-au impus cu o deosebită pregnanță — prin modernitatea realizării instrumentai-timbrale ca și prin inspirata elaborare, simplă dar penetrantă — cele patru creații ale compozitorilor membri ai jurului, creații prezentate în afara concursului de Laurențiu Profeta, Cornel Fugaru, Adrian Enescu și Anton Șuteu.

A.I.A.